

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 7. Et fracto alabastro effudit super caput eius. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

PASSIO D. N. SECUNDUM MVRICUM

gratitudinem declarando, pro alterutro igitur narrat, quomodo se habuit erga Iesum saluatorem suum, quod scilicet venerit plena amore in Iesum & tulerit secum in domum Simonis Alabastrum plenum pretiolo vnguento hardi pistici. Bonum plane exemplum, bonum profus; sic omnes peccatores volentes se conuertere debent secum portare alabastrum pretiosi vnguenti hardi pistici, hoc est intus & exterius vere doleant de præritis & de futuris sibi caueant, portantes secum ex amore erga Dominum Deum semper vnguentum pretiosum, ut sint bonus odor coram Deo & hominibus; ut videntes alij pœnitentiam & conuersionem, ipsi quoque ei odore illo conuertantur & agant pœnitentiam exempla eius.

Domine si non erubui peccare coram te, non erubescam & te confiteri per pœnitentiam coram hominibus publice & aperte, ut exeamini reddam ad gratiam liberalitatem cum hac muliere, & me exhibeat amantiorem.

§. 7. *Et fracto alabastro effudit super caput eius.* v. 3.

Considera hic liberalitatem Mariæ, quæ in vngendo Christo etiam ipsi non pepercit alabastro, vasi pretioso; sed fregit altissimum ostendens obsequium ut eo copiosius fueret intus reconditum balsamum ad caput Domini benedictum, veleo signo indicans eiusdem Mysterium luctationis cum morte & postea effundendi in nationes, vel vngendo in viuis corporis quod non esset unctura in morte, vel volens alijs uncturis præripere param suæ unctionis primitijs, vel nesciens fecit quod sciens facere optasse, & hoc diligentibus Deum proprium est, ut eius gratia opera eorum laudata & pretiosiora quam ipsimet saepè capiant & intelligere possint.

Domine Iesu liberalissime, liberalis sim & ego propter te, & cum modo visibiliter absis à me, sim benignus erga tuos pauperes; nil minus reseruando vel in commodum meum, sed tamen quod habeo aut habitus sum prote & pro gloria tua ex charitate effundam liberalius semper & ubique. Ex te enim totum est, quod habeo, quod habiturus sum; reddo ergo tibi quod accepi ex liberali & grato animo pro gloria tua, suscipe ergo munus meum sicut accepisti & illud.

§. 8. *Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipso.* v. 4.

Vbi corpus opacum & lux ibidem & umbra, aiunt naturales; & Politici, vbi bonum, ibi plerumque comes inuidia, maxime in animis imperfectorum. Ecce mulier ista bonum opus operabatur, & inuidia ludæ licet riotæ hominis imperfectorum & malevoli præstet, quæ id ipsum bonum calum-